



FILARMONICA
DE STAT
ORADEA



Consiliul Județean Bihor

2025 | **08.05**
ora 19:00

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Visuri pe aripi de vioară

CONCERT SIMFONIC

Dirijor: **ALVIN ARUMUGAM**

Soliști: **RĂZVAN STOICA** - vioară

NAGY KÁLMÁN - vioară

ORCHESTRA FILARMONICII DE STAT ORADEA



Eticheta de spectacol

Stimați oaspeți ai Filarmonicii de Stat Oradea, Principalul nostru scop este cel de a vă oferi o experiență memorabilă cu prilejul fiecărui eveniment al Filarmonicii de Stat Oradea, motiv pentru care vă rugăm să ne susțineți în următoarele aspecte privind eticheta de spectacol, reguli prezente și respectate în marile Filarmonici sau Opere din întreaga lume, definitorii în derularea unor reprezentații de succes și, mai ales, agreabile în rândul auditoriului.

Îmbrăcați-vă adecvat!

Dacă vorbim despre evenimente muzicale clasice sau spectacole de operă, este indicat să purtați o ținută echilibrată, nici foarte lejeră, nici exagerat de formală.

Fiți punctuali!

Întârzierea dumneavoastră creează serioase neplăceri artiștilor, dar și celor prezenți deja în sală. Acest lucru poate fi evitat printr-o mai mare atenție cu privire la durata deplasării dumneavoastră până la Filarmonică și la posibii factori care v-ar împiedica să ajungeți la timp. Intrarea în sala de spectacol după începerea reprezentației este permisă doar la pauză.

Verificați și asigurați-vă că telefonul mobil este închis!

Utilizarea telefoanelor mobile este interzisă. Lumina emisă de ecranele pornite este extrem de deranjantă pentru ceilalți participanți la spectacol.

Fotografierea și/sau înregistrarea video nu sunt permise pe durata reprezentației.

Dat fiind faptul că blitz-ul dumneavoastră va distra atenția interpreților, iar mișcările dumneavoastră vor tulbura atât concentrarea, cât și bucuria spectatorilor așezați în vecinătate, filmarea și fotografierea sunt strict interzise.

Înregistrările video pe orice fel de suport nu sunt permise și pot face obiectul unor plângeri de încălcare a drepturilor de autor.

Păstrați liniștea!

Așezați-vă în liniște și așteptați cu răbdare începerea spectacolului, timp în care puteți vorbi în șoaptă și cu mare discreție.

Accesul cu mâncare și/sau băuturi este strict interzis în sala Filarmonicii de Stat Oradea.

După începerea reprezentației, evitați dialogurile, șoaptele, fluieratul, fredonatul pe perioada derulării muzicii, pentru a nu distra atenția celorlalți participanți la spectacol.

Ridicarea în picioare, cutreierarea sălii sau părăsirea acesteia înainte de terminarea spectacolului sunt unanim considerate drept atitudini lipsite de respect care pot duce la interzicerea accesului în sala de spectacol.

Filarmonica de Stat Oradea vă dorește o seară de neuitat!

Audiție plăcută!

În program:
Johannes BRAHMS: Concertul pentru vioară și orchestră

Nikolai RIMSKY-KORSAKOV: *Sheherezade*

Vioara este unul dintre cele mai delicate instrumente și în același timp un instrument fără de care nu poate exista o orchestră, un ansamblu cameral format din cordari sau chiar un taraf de muzică populară. Rolul viorii în muzică a fost unul fundamental încă din secolul al XVI-lea. De-a lungul sutelor de ani și chiar și astăzi, vioara și pianul reprezintă poate cele mai importante instrumente din domeniul muzicii clasice. De obicei, cele două instrumente sunt studiate începând cu vârste foarte mici, precum 4 sau 5 ani, iar studiul lor poate să se întindă pe parcursul unei vieți. Importanța celor două instrumente poate fi dovedită și prin faptul că cele mai multe lucrări de muzică clasică au fost compuse pentru pian și vioară. De asemenea, mulți compozitori și muzicieni în general, au făcut primii pași în carieră tot studiind unul dintre cele două instrumente menționate.

Într-o orchestră, vioara joacă un rol esențial. Concertmaestrul, cel mai important membru al unei orchestre, este un violonist. De asemenea, vioara este împărțită în două partide mari, respectiv Vioara I și Vioara a II-a, compunând o mare parte dintr-o orchestră simfonică și ajungând chiar și până la un număr impresionant de 30 de viori pe scenă în timpul unui concert.

Un alt fapt interesant legat de vioară este acela că instrumentul cu corzi este unul care s-a păstrat în forma originală timp de cinci secole. Pianul, de exemplu, a avut diferiți predecesori, cel mai cunoscut fiind clavecinul. Însă vioara, care a apărut în secolul al XVI-lea în Italia, a rămas aproape neschimbată până astăzi. Chiar dacă se consideră că a avut diferite origini în Europa, singura dovadă clară a apariției viorii pe care o

cunoaștem și astăzi, datează din 1530 și se regăsește în nordul Italiei.

Aproape din acei ani există și cele mai vechi instrumente. Cea mai veche vioară care a fost păstrată până astăzi este o vioară construită de Andre Amati în jurul anului 1565. Amati, împreună cu Stradivari și Guarneri au fost și cei mai cunoscuți lutieri ai tuturor timpurilor. Toți trei au trăit la Cremona, orașul italian devenind o patrie a viorilor. Instrumente de o calitate extraordinară, viorile din Cremona se regăsesc și astăzi pe scenele internaționale, în mâinile celor mai virtuoși violoniști, unele dintre ele fiind vechi de 300 de ani și chiar mai mult.

Prin sunetul ei cald, înduioșător și fin, vioara dă naștere visurilor. Același sunet care pornește de pe coarda viorii, poartă visurile în depărtări și îi dă diferite forme. La Filarmonica de Stat Oradea, visurile iau naștere la concertul de joi, 8 mai, ora 19.00, la sala de concerte „Enescu – Bartók”. Concertul *Visuri pe aripi de vioară* va fi dirijat de Alvin Arumugam, avându-l ca solist pe violonistul Răzvan Stoica. Prima parte a concertului va dărua aripi visurilor prin *Concertul pentru vioară și orchestră* de Johannes Brahms, iar în a doua parte visurile vor ajunge pe tărâmurile din Orientul Mijlociu, unde poveștile celor 1001 de nopți îi învâluiesc pe visători în magie, prin *Șeherezada* compusă de Nikolai Rimsky-Korsakov, cu un solo de vioară al lui Nagy Kálmán.

Așa cum am relatat mai sus, vioara este unul dintre cele mai delicate instrumente, cu un sunet ce poate fi profund, sensibil, cristalin, emanând o emoție greu de egalat. Întreg concertul din data de 8 mai pune în valoare acest instrument. Nu doar programul propus evidențiază calitățile viorii, ci și instrumentul care se va afla pe scena Filarmonicii de Stat Oradea, în mâinile talentatului violonist Răzvan Stoica. Acesta va cânta pe o vioară Stradivarius, una dintre viorile de cea mai mare calitate care mai există și astăzi. Stradivari, Amati și Guarneri au fost cei mai renumiți lutieri din lume și prin urmare, viorile lor sunt reale nestemate în lumea instrumentelor. În cadrul concertului *Visuri pe aripi de vioară*, sonoritatea unică a unei viori Stradivarius va umple sala Filarmonicii de Stat Oradea și va pluti, asemenea visurilor, în atmosfera încărcată de emoție a concertului.

Concertul pentru vioară și orchestră în Re major, Op. 77 a fost

compus de către Johannes Brahms în anul 1878 și dedicat prietenului său, violonistul Joseph Joachim. Este unicul concert de vioară pe care l-a compus Brahms, însă în opinia lui Joachim este unul dintre cele patru concerte extraordinare de vioară din creația germană. Cel mai reușit îi aparține indubitabil lui Beethoven, în timp ce concertul lui Brahms rivalizează cu cel al lui Beethoven prin seriozitatea sa. Cel mai bogat și mai seducător a fost compus de Max Bruch, iar cel mai lăuntric, o adevărată bijuterie a inimii, este concertul lui Mendelssohn.

Lucrarea lui Brahms are o formă caracteristică de concert, având trei mișcări care urmează structura tipică: rapid – lent – rapid:

Allegro non troppo

Adagio

Allegro giocoso, ma non troppo vivace – Poco più presto

Inițial, lucrarea a fost gândită în patru părți, la fel ca și *Concertul pentru pian nr. 2*. Brahms a renunțat la cele două părți centrale, păstrând o parte din materialul muzical pentru *Adagio* și prelucrând cealaltă parte pentru concertul de pian menționat. Una dintre cele două părți centrale planificate inițial, trebuia să fie un *Scherzo*, o dovadă a faptului că Brahms a intenționat să compună mai mult o lucrare simfonică decât o piesă de virtuozație.

Johannes Brahms a cerut ajutorul lui Joachim în ceea ce privește partea solistică. Violonistul a intrat în panică atunci când Brahms l-a informat că în luna august va primi „câteva pasaje violonistice”. Joachim își dorea cu adevărat ca lucrarea să fie una idiomatice și să nu fie imposibil de interpretat și prin urmare și-a dat tot interesul să colaboreze cu compozitorul, însă nu toate sfaturile lui au fost luate în considerare de Brahms. Una dintre cele mai cunoscute cadențe, cea din partea I, este scrisă de Joachim, însă mulți violoniști renumiți au găsit alternative la acest pasaj, printre care Leopold Auer, Henri Marteau, Max Reger, Fritz Kreisler, Jascha Heifetz, George Enescu, Augustin Hadelich și alții.

Premiera *Concertului pentru vioară și orchestră* a avut loc la Leipzig, pe 1 ianuarie 1879 și l-a avut ca solist, desigur, pe Joseph Joachim. Acesta a insistat ca în deschiderea evenimentului să interpreteze *Concertul de*

vioară compus de Beethoven, care era scris în aceeași tonalitate, și să încheie seara cu noua lucrare a lui Brahms. Acesta din urmă a reclamat faptul că în acest caz evenimentul ar fi fost unul sufocat de tonalitatea Re major, fără a fi prezentat și altceva în cadrul concertului din seara respectivă. Însă Joachim a considerat faptul că nu va prezenta două lucrări deja-cunoscute, ci una care își câștigase reputația bine-meritată, iar alta nouă, care aparținea unui compozitor faimos pentru lucrările sale dificile. Cele două concerte de vioară prezintă și câteva asemănări izbitoare. De exemplu, în concertul lui Brahms vioara intră cu timpanii după introducerea orchestrală, acesta fiind un omagiu adus lui Beethoven, deoarece și în concertul respectiv folosirea timpanilor este una atipică.

În cele din urmă, Brahms a dirijat premiera. După prima interpretare a lucrării, a făcut numeroase modificări în partitură și a publicat-o în decursul anului prin Fritz Simrock. Reacția critică față de lucrarea lui Brahms a fost una mixtă. Unii muzicieni au criticat faptul că partitura este scrisă mai mult împotriva viorii decât pentru vioară, părere ce îi aparține dirijorului Hans von Bülow și violonistului Joseph Hellmesberger, cei doi muzicieni care au susținut premiera vieneză a concertului și care a fost primită cu mult entuziasm. Henryk Wieniawski a considerat că lucrarea este una imposibil de interpretat, iar violonistul virtuoz Pablo de Sarasate a refuzat să cânte concertul, aducând numeroase critici la partea solistică, însă afirmând totodată că muzica luată ca întreg în această lucrare este una de calitate. În ciuda tuturor acestor critici negative, mulți dintre specialiștii zilelor noastre sunt de părere că Brahms nu a încercat nicio clipă să scrie o lucrare de virtuositate și doar atât, ci a ținut mai sus, concertul fiind o capodoperă nu neapărat pentru vioară, ci ca și compoziție cu totul. Trei dintre elevii lui Joachim, Marie Soldat, Gabriele Wietrowetz și Leonora Jackson au făcut tot posibilul ca lucrarea să se afirme peste alte lucrări din același gen. Indiferent de criticile epocii în care a fost scris, *Concertul pentru vioară* de Johannes Brahms, a rămas una dintre cele mai importante lucrări violonistice compuse vreodată, nu doar în Germania, ci în întreaga lume.

Ecoul concertului se poate auzi și în lumea cinematografică sau în domeniul muzicii ușoare. În filmul *There Will Be Blood* al lui Paul Thomas Anderson din anul 2007, poate fi auzită mișcarea a treia în interpretarea

violonistei Anne-Sophie Mutter, cu Herbert von Karajan la pupitru. Un alt exemplu este piesa *Karma*, lansată de Alicia Keys în anul 2004, unde poate fi observată intrarea viorii din partea I.

Concertul pentru vioară și orchestră de Johannes Brahms a fost înregistrat de-a lungul timpului de către renumiți violoniști: Fritz Kreisler și London Philharmonic Orchestra, condusă de John Barbirolli în anul 1936, Jascha Heifetz cu Fritz Reiner la pupitrul Orchestrei Simfonice din Chicago în anul 1958, Itzhak Perlman cu Carlo Maria Giulini și aceiași Chicago Symphony Orchestra în anul 1977, Anne-Sophie Mutter cu Herbert von Karajan la pupitrul Berliner Philharmoniker în anul 1982, Augustin Hadelich și Orchestra Radio din Norvegia, condusă de Miguel Harth-Bedoya în anul 2019 și alții.

Șeherezada, Op. 35 este o suită simfonică scrisă de Nikolai Rimsky-Korsakov și una dintre cele mai cunoscute lucrări din creația sa. Compusă în anul 1888, se bazează pe povestea celor *O mie și una de nopți*, cunoscută și cu titlul de *Nopțile arabe*. Această lucrare orchestrală combină două dintre caracteristicile generale ale muzicii ruse și ale stilului lui Rimsky-Korsakov în particular: Orchestrația colorată și uluitoare, precum și interesul acordat Orientului. Titlul de *Șeherezada* face referire la personajul cu același nume din cadrul poveștii arabe.

În iarna anului 1887 Rimsky-Korsakov încerca să completeze partitura nefinalizată a operei *Prințul Igor*, scrisă de Alexander Borodin. Atunci a decis să compună o piesă orchestrală bazată pe tablouri din *O mie și una de nopți*, scriind episoade separate unul de celălalt. După ce a conceput schițele lucrării, s-a mutat cu familia sa într-o localitate din regiunea Leningrad, în apropierea localității Luga, după denumirea prezentă. Acest fapt l-a întârziat cu lucrul la suita orchestrală, reușind abia în vară să finalizeze atât lucrarea cu influențe arabe, cât și Uvertura *Festivalul Paștelui Rusesc*. În cele din urmă, *Șeherezada* a fost împărțită în patru mișcări care relaționează una cu cealaltă și care formează împreună o temă comună. Scopul scrierii acestei lucrări a fost acela de a crea impresia unor povestiri fantastice din Orient, prin intermediul muzicii.

În forma inițială, Rimsky-Korsakov a intenționat să denumească momentele cu următoarele titluri: *Prelude, Ballade, Adagio și Finale*, însă a

renunțat la această idee, având senzația că suita va avea o tentă prea programatică având aceste subtitluri. Compozitorul a creat câte o denumire pentru fiecare mișcare, dar în așa fel încât să nu poată fi asociate cu anumite povești sau cu călătorii ale personajului Sinbad. Cu toate acestea, în epilogul de la final, Rimsky-Korsakov face referire la aventurile Prințului Ajib. Pe de altă parte, a afirmat faptul că dorința lui este ca ascultătorul să se bucure de lucrarea sa simfonică, fără să își imagineze neapărat o narațiune orientală specifică. Important este caracterul oriental al muzicii, nu al povestirilor, din acest motiv păstrând titlul de *Șeherezada*. Într-un final, cele patru mișcări ale suitei au fost intitulate:

I. Marea și vasul lui Sinbad

II. Povestea prințului Kalendar

III. Tânărul prinț și tânăra prințesă

IV. Festival la Bagdad. Marea. Vasul se lovește de o stâncă înconjurată de un călăreț din bronz

Rimsky-Korsakov a scris o scurtă introducere pe care avea de gând să o folosească împreună cu partitura și cu programul de sală de la premieră:

Sultanul Schakhriar, convins de faptul că toate femeile sunt false și infidele, a jurat să condamne la moarte pe fiecare soție a sa, după noaptea nunții. Însă, Sultana Șeherezada și-a salvat viața distrându-l pe soțul ei cu povești fascinante, timp de o mie și una de nopți. Sultanul, fiind mereu curios de povestea care va urma, a amânat execuția soției sale până când a renunțat la jurământul său sângeros.

La începutul suitei, motivul sumbru din bas îl reprezintă pe Sultan. Mișcările sunt unificate prin introduceri scurte în prima parte, a doua și a patra și printr-un intermezzo în cea de-a treia. Ultima este un solo de vioară care o întruchiează pe Șeherezada și o temă similară reprezintă concluzia mișcării a patra. Coda, cu un caracter liniștit ce semnifică pacea, simbolizează faptul că Șeherezada a cucerit inima Sultanului, convingându-l să renunțe la jurământul sinistru.

Premiera *Șeherezadei* a avut loc în Sankt-Petersburg, la 28

octombrie 1888, sub conducerea lui Rimsky-Korsakov. Motivele popularității sale sunt destul de clare: este o partitură plină de culori orchestrale seducătoare, melodii cu sonorități noi și surprinzătoare, o ușoară aromă orientală, o vitalitate ritmică în mare măsură absentă din multe lucrări orchestrale majore de la sfârșitul secolului al XIX-lea și o expresie directă, care nu este împiedicată de complexitatea texturii și a structurii cvasi-simfonice.

Succesul lucrării a determinat și crearea unui balet după muzica lui Rimsky-Korsakov. Această versiune a avut premiera la 4 iunie 1910 la *Opéra Garnier* din Paris, însă cu trupa de balet a Rusiei. Coregrafia a fost semnată de Michel Fokine, iar punerea în scenă a devenit cunoscută la rândul ei pentru costumele strălucitoare, chiar amețitoare, scenariul opulent și coregrafia senzuală și în același timp narativă, caracteristici rar întâlnite în piesele de balet de la începutul secolului XX.

În afară de balet, *Șeherezada* a fost adaptată și pentru diferite instrumente. Serghei Prokofiev a scris *Fantezie pe Șeherezada pentru pian* în 1926. Fritz Kreisler a creat două aranjamente pentru vioară și pian din părțile a doua și a treia, denumindu-le *Danse Orientale* și *Chanson Arabe*. În muzica jazz, Skip Martin s-a inspirat din suita lui Rimsky-Korsakov și a creat albumul *Scheherajazz* în anul 1959.

În plus, fragmente din suita orchestrală au fost folosite în industria cinematografică, un exemplu fiind filmul *Invitație la dans* de Gene Kelly. De asemenea, foarte populară a devenit suita simfonică în competițiile de patinaj artistic, în special partea întâi: Patinatorul Evan Lysacek a câștigat medalia de aur la Olimpiada de Iarnă de la Vancouver din 2010, pe un moment din *Șeherezada*, iar patinatorii Charlie White și Meryl Davis au câștigat de asemenea medalia de aur la Jocurile Olimpice de Iarnă din 2014, pe același fond muzical.



RĂZVAN STOICA s-a născut în anul 1986 într-o familie de faimoși muzicieni. Muzician desăvârșit, violonistul impresionează prin pasiunea și virtuozitatea sa, oferind mereu interpretări remarcabile pe cele mai importante scene ale lumii.

Răzvan a început studiul viorii din copilărie, desăvârșindu-și apoi studiile în cadrul Conservatorului *George Enescu* din București, la clasa maestrului Modest Iftinchi. S-a perfecționat apoi în cadrul Conservatorului Regal din Amsterdam, unde a studiat cu Ilya Grubert. Prestigioasa carieră a lui Răzvan Stoica a fost distinsă cu premii importante la concursuri care au avut loc în diferite colțuri ale lumii. La Salzburg a câștigat o competiție în urma căreia i s-a oferit șansa să cânte pe o vioară Stradivarius din anul 1729. De asemenea, a mai câștigat competiții în Italia, România și Slovacia.

În anul 1996 a format ansamblul *Duo Stoica* alături de sora sa, pianista Andreea Stoica. Atât în calitate de solist, cât și împreună cu sora sa, Răzvan a susținut concerte la *Concertgebouw* Amsterdam, *Théâtre des Champs Élysées* Paris, *Teatro San Barnaba* Brescia, *Teatro Carlo Felice* Genova și multe altele. Mai mult de atât, violonistul a primit numeroase aprecieri în urma înregistrărilor sale cu *24 Capricii de Niccolò Paganini* și *Simfonia spaniolă pentru vioară și orchestră, op. 21, de Édouard Lalo*, alături de Orchestra Academiei Beethoven din Cracovia. Din anul 2012, Răzvan a semnat un contract cu casa de discuri *Aliud records* din Olanda, lansând albume atât ca solist, cât și cu *Duo Stoica*.

Răzvan Stoica va interpreta *Concertul pentru vioară și orchestră* de Johannes Brahms pe o vioară Stradivarius din 1729, împrumutată de la un susținător anonim din Salzburg.



NAGY KÁLMÁN s-a născut în 1984 la Târgu-Mureș. A început studiul muzicii în orașul natal, sub îndrumarea profesorilor Oláh Mária și Bartha Lajos. Între 2002-2006 a studiat la Academia de Muzică *Gheorghe Dima* din Cluj, clasa prof. Dorina Mangra, studii urmate de masterat la clasa prof. Valeriu Maior. Din 2003 este membru al orchestrei Filarmonicii *Transilvania* din Cluj, iar din 2006 concert-maestru al Orchestrei *Classica* din Cluj. Este membru al Filarmonicii din Ținutul Secuiesc, al Cameratei Romanica și al Orchestrei de Cameră *Nova Transilvania*. A participat la cursuri de măiestrie susținute de: Gorjan Kosuta, Ruha István, Klaus Maetzi. Din 2012 este membru al Orchestrei Festival *London Bucharest*, iar între 2012-2013 a fost membru al Orchestrei *Dohnányi* din Budapesta. În calitate de solist a concertat alături de numeroase orchestre din România, dar și din Japonia, colaborând ca și solist cu dirijorii Shinya Ozaki, Alpaslan Ertungealp, Ilarion Ionescu-Galați, Tiberiu Soare, Christoph Cech, Octav Calleya, Vass András, Constantin Grigore, etc. De numele lui se leagă și premiera mondială a lucrării *Fantezie concertantă pentru vioară și orchestră* de Ferdinand Weiss, înregistrată și lansată apoi cu sprijinul Asociației Compozitorilor din Austria de Jos (INOCK).

Din 2013 deține funcția de concert-maestru al Filarmonicii de Stat Oradea. Din 2015 deține statutul de membru fondator, concert-maestru și conducător artistic al orchestrei de cameră Camerata Michael Haydn. Din anul 2022 este profesor asociat al Facultății de Muzică din Oradea, iar din anul 2023 este doctorand al Școlii doctorale de științe umaniste și arte din Oradea.

În calitate de solist, partener de muzică de cameră sau concert-maestru, a concertat în SUA, Japonia, Elveția, Germania, Franța, Olanda, Ungaria, Spania, Portugalia, Gibraltar, Austria, Polonia, Italia și Belgia.



Dirijorul **ALVIN ARUMUGAM** este director muzical al *Musicians' Initiative* Singapore. În ultimii trei ani a fost directorul muzical al Orchestrei Simfonice din Asia de Sud și al Orchestrei Nimrod din Londra. De asemenea, între 2001-2021 a fost dirijor invitat în cadrul mai multor orchestre de suflători din Singapore.

Alvin și-a început parcursul muzical la vârsta de 12 ani, când a devenit percuționistul trupei Școlii Yu Hua. Doi ani mai târziu a devenit membru al Orchestrei de Suflători din Singapore. Cu acest ansamblu a avut ocazia să participe la evenimente precum *ASEAN Pacific* sau conferințe susținute la Opera din Sydney. În calitate de interpret la flaut, și-a obținut diploma sub îndrumarea profesorului Jin Ta și printre alte colaborări, Alvin a fost membru al Fanfarei din cadrul Armatei din Singapore, între 2001-2005.

În Singapore, Alvin a condus mai multe orchestre și ansambluri de suflători, obținând numeroase premii internaționale și susținând concerte prestigioase. În calitate de dirijor, a fost selectat în anul 2016 să reprezinte Singapore la *World Music Contest Conducting Masterclass and Competition*, care a avut loc în anul următor. Tot din 2017, Arumugam se află în fruntea orchestrei *Musicians' Initiative*, provocând permanent auditoriul cu programe inovative. Doi ani mai târziu, a devenit director muzical al Orchestrei Simfonice din Asia de Sud, fiind numit de către Ambasadorul Indiei, Nirupama Rao. Din anul 2022, Alvin a preluat și conducerea Orchestrei londoneze Nimrod.

Aflat la pupitrul dirijoral, a abordat genul operei cu Orchestra Simfonică din Manila, în calitate de dirijor asistent al lui Darrell Ang într-o producție a operei *La Cenerentola* (*Cenușăreasa*). Alvin aprofundează mereu cunoștințele sale muzicale, în prezent fiind masterand în cadrul *Royal College of Music* din Londra, la secția Dirijat orchestră. Studiile de bază le-a absolvit la *Yong Siew Toh Conservatory of Music* la secția Dirijat.





Ai o daună cu reparație prin RCA?

Vino la noi și îți dăm mașină la schimb!



CONTACTEAZĂ-NE LA NUMĂRUL
DE TELEFON:

0724 338 349

WWW.DAUNADCVW.RO

D&C
ORADEA

ORADEA, CALEA CLUJULUI 289



Descoperă excelența la **D&C** ORADEA

Cu o tradiție de excelență în domeniul auto, **D&C Oradea** este partenerul tău de încredere pentru cele mai prestigioase branduri.

Suntem mândri să vă prezentăm noul **Audi A5**, o combinație perfectă între design sofisticat, performanță de excepție și tehnologie de ultimă generație.

Vino să descoperi rafinamentul care definește **Audi** și experiența premium oferită de **D&C Oradea**. Te așteptăm!





FILARMONICA
DE STAT
ORADEA



Consiliul Județean Bihor

2025

mai

VISURI PE ARIPI DE VIOARĂ

Concert simfonic

Joi, 8 mai 2025 | ora 19:00
Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Dirijor: Alvin Arumugam

Soliști:

Răzvan Stoica - vioară

Nagy Kalman - vioară

Orchestra Filarmonicii de Stat Oradea

SIMFONII ALE SUFLETULUI

Concert simfonic

Joi, 15 mai 2025 | ora 19:00
Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Dirijor: Theo Wolters

Solist:

Gati Sandor - oboi

Orchestra Filarmonicii de Stat Oradea

NUIT ET RÊVES

Recital

Mărti, 20 mai 2025 | ora 19:00

Soliști:

Lorena Puican - sopran

Camelia Andone - pian

Victor Sandu - violoncel

RĂSCRUCI ALE DESTINULUI

Concert simfonic

Joi, 22 mai 2025 | ora 19:00
Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Dirijor: Jiannan Cheng

Solistă:

Ioana Poenaru - pian

Orchestra Filarmonicii de Stat Oradea

VIBRATIONS

Recital în cadrul Turneului Național *Vibrations*

Mărti, 27 mai 2025 | ora 19:00
Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Soliști:

Valentin Șerban - vioară

Octavian Lup - violoncel

Mihai Diaconescu - pian

FLĂCĂRI • FARMEC • FANTEZIE

Închiderea Stagiunii 2024-2025

Concert vocal-sinfonic

Joi, 29 mai 2025 | ora 19:00
Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Dirijor: **Stefan Geiger**

Soliști:

Dragoș Cantea - pian

Manuela Ipate - sopran

Iulia Merca - mezzosopran

Eusebiu Huțan - tenor

David Pogană - bas

Corul Filarmonicii de Stat Oradea

Dirijor cor: **Laurențiu Bischin**

Orchestra Filarmonicii de Stat Oradea

Programul detaliat
poate fi consultat pe
www.filarmonicaoradea.ro
sau scanând codul QR:



PARTENERI INSTITUȚIONALI



Consiliul Județean Bihor



Primăria
Municipiului
Oradea



Episcopia Română
Unită cu Roma,
Greco-Catolică,
de Oradea



Episcopia
Romano - Catolică
de Oradea Mare



PARTENERI ȘI SPONSORI

Mobility partner:



Hospitality partner:



Bösendorfer

STIHL



CONNECT GROUP
INTEGRATED SUBCONTRACTORS



DEXTRA



PARTENERI MEDIA



BIHOREANUL



CRISANA



Filarmonica de Stat Oradea, Strada Moscovei 5, Oradea 410001, Tel.: 0359 427 345

www.filarmonicaoradea.ro



www.facebook.com/filarmonicaoradea

<https://www.instagram.com/filarmonicaoradea>